

JUNI 2026

VELDNIEUWS

De nieuwsbrief van VZW 't Hofse Veld

MEER IN DIT NUMMER:

Veldronde - 2

Tuintips - 5

Agenda - 5

Koen's Pen en de hand van
Kris - 5

Keukentips - 6

VOORWOORD

Door Koen Van de Mieroop

Beste vrienden van 't Hofse Veld,
Zaterdagmiddag, buiten een drukkende 36°, geen weer om op het veld te vertoeven. Ideaal dus om te reflecteren op alweer een maand voorbij. Vooruit te blikken naar wat gaat komen. In de nabije, maar ook in de verre toekomst. Opnieuw een maand met gemengde gevoelens. Overdonderd door de groeikracht van de natuur en alweer de warme en uitbundige steun, deze keer in de vorm van de crowdfunding. En enerzijds ook overdonderd, maar dan in de negatieve zin, door het besluit van de provincie dat er geen plaats is voor landbouwactiviteiten in park-gebied, zelfs niet als VZW. Onbegrijpelijk dat we, in tijden waar het belang van natuurlijke, lokale voedselvoorziening meer en meer duidelijk wordt, vanuit de overheid geen steun krijgen om een kader te creëren waarbinnen we onze huidige werking kunnen verderzetten.

Al wordt onze werking grotendeels financieel ondersteund door de verkoop van de oogst, toch is dit "commercieel" aspect niet onze grootste drijfveer. Onze drijfveer is immers mensen bewust maken dat het anders kan. Dat een hernieuwde verbinding met de natuur om ons heen, enkel en alleen voordelen biedt voor ons mens. De crowdfunding, met de extra steun van BePlanet, zorgt ervoor dat we dit jaar onze aanpak kunnen aanpassen, zodat we volgende jaar ook samen kunnen blijven genieten van de pracht van de natuur op het veld. Daarvoor danken wij iedereen die hier aan heeft deelgenomen en iedereen die ons op een of andere manier heeft ondersteund!

Uiteraard neem ik je ook deze keer weer mee op een ronde op het veld, met een persoonlijke ode aan de zonnebloem. Ik heb ook weer getracht om iets uit mijn hart door mijn pen te laten vloeien met een bijdrage van Kris.

Ook de tuintips en een receptje zijn van de partij.

Het nieuws van de provincie heeft me een rem doen zetten op het werk op het veld, en vooral ook op de agenda. Dankzij de helpende handen, kregen we toch heel wat gedaan! De kalenderplanning is echter wel wat stil. Als er iemand zich geroepen voelt om mee haar/zijn schouders onder onze werking te zetten. Graag! Laat het me maar weten!

Veel leesplezier!

VELDRONDE

Groei-explosie

We kregen er in mei al een voorproefje van, maar in juni was het alle remmen los. Het begon met een warme periode waarin de bodem verder opwarmde, gevolgd door zoete regen. Het resultaat: Een explosie in groei. De peulvruchten zag je groeien met de dag: sluimererwtjes, sugarsnaps, doperwtten en tuinbonen. Zo uitbundig dat de muizenkolonie op het veld de stroom aan heerlijks niet allemaal verwerkt kreeg. Nog meer dan voldoende over voor ons dus. In het verleden heb ik de muizenkolonie vaak vervloekt. Ze lieten amper iets over. Nu is er voldoende over voor ons. En niet dat ze hun best niet doen, nee, ze vinden al dat lekkers ook niet te versmaden. Twee dingen vallen me daarbij op. Het eerste is dat ze laten hangen wat aan de buitenkant groeit. Uit schrik voor hun belagers? Een resultaat van geduld en het zorgen voor een plek waar natuur natuur in balans brengt. Het tweede dat me opvalt is dat er gewoon te veel is voor Jerry en zijn vriendjes, om alles op te eten. Niet dat ik nu meer zaai of plant, integendeel eigenlijk. Nee, wat groeit, groeit gewoon beter en uitbundiger dankzij opnieuw zorg. Zorgen voor een gezonde bodem die er op zijn beurt voor zorgt dat alles goed kiemt, groeit, bloeit en vruchten draagt.

Een oogst zo uitbundig dat de muizenkolonie op het veld de stroom aan heerlijks niet allemaal verwerkt kreeg

Het is altijd fijn te schrijven en te delen wat er goed gaat. Dat wat je op facebook en andere social media ziet. Tonen hoe fantastisch alles toch wel lijkt te gaan. Met 1 mooie foto kan je de indruk maken dat alles perfect loopt. Maar in het leven loopt niet alles perfect. Het leven kent tegenslagen, het leven daagt je uit, het triggert je en kan je onrustig maken. Maar ook dat hoort er bij. Het doet je nadenken over hoe je dingen aanpakt, het daagt je uit in de spiegel te kijken. Je kan weggijken, maar je kan ook die tegenslagen diep in de ogen kijken en voelen wat het je leert. Het ondergaan en ondertussen blijven geloven dat dit een fase is. Amai, das diepzinning om gewoon te zeggen dat er dit jaar niet veel bessen zijn 😊... De laatste vorstprik heeft toch meer schade berokkent dan gedacht. En blijkbaar is er ook nog onvoldoende evenwicht om de hongerige merels in bedwang te houden. Ik geraakte er wat gefrustreerd van, maar het verhaal dat ik net schetste van de muizen, bracht me rust. Ook voor de bessen zal er een tijd komen dat er meer natuurlijke helpers zijn en een overvloed die zelfs de merels niet weg gewerkt krijgen.

Er was op het veld nog wel meer te vinden dan enkel peulen, muizen en merels. De worteltjes buiten beginnen nu ook dikker te worden elke week. Ze staan beschut naast de uien. Ook die zijn nooit dikker geweest op het veld dan dit jaar. Alweer een bewijs hoe je een een zandgrond, met enkel organisch materiaal en enkele jaren geduld, kan omvormen tot een multiculturele voedingsbodem. Heerlijk. Ook de prei, selder en eerste courgettes maken het elke week makkelijker om iets nieuws op je bord te toveren.

Een foto zegt meer dan 1000 woorden. Dat komt me goed uit, dan hoef ik minder te typen... Nee, alle gekheid op een stengel. De laatste jaren is er iets in mij dat me meer en meer zonnebloemen doet zaaien op het veld. Het begon met een enkeling die de slakken-, hazen- en reeënvraat overleefde. Nu komen ze spontaan overal op waar de puttertjes, vinkjes en muizen niet alle pitjes hebben opgepeuzeld. Ik zet ze ook meer en meer tussen courgettes en pompoenen als steun voor de bonen. Maar er is meer aan die prachtige plant dan enkel functioneel nut. Ik geloof niet dat ik een mooiere bloem ken. Misschien zijn het de tonen van Ella Fitzgerald's *It's a wonderful world* op de achtergrond die me doen wegdromen. Maar ik wil het toch even kwijt.

De prachtige symmetrie van haar bladeren. Het schijnbaar warrig ontplooiën van haar kroonbladeren tot een waaier die enkel de natuur kan ontwerpen. Die eindeloos lijkende pracht van de middelste mannelijke en vrouwelijke bloemen in het wonderbaarlijke fibonacci patroon. De heerlijke zaden, ingeplant naast elkaar op de meest ingenieuze manier. Die stevige stengel die er alles aan doet om de pracht boven alles uit te laten tornen en de bloem dragen zodat bijen en vogeltjes zich te goed kunnen doen aan haar overvloed en haar naar de zon laat meedraaien zodat ze zich helemaal kan ontplooiën. Onbewust is de zonnebloem al van in het begin een uithangbord van het veld. Misschien wil ze me iets vertellen, hoe ze steeds de zon volgt om het licht om te zetten in levenskracht. Zo zet ze me er toe aan om mijn pad te volgen. Me te focussen op het licht en de warmte en zo te groeien tot wie ik ben. Krachtig en uitnodigend voor wie mee wil genieten. De zonnebloem deed dit niet op 1 jaar, ze moest er de wurging door de winde en de vraat van slakken, haas en ree voor doorstaan. Maar ze kwam terug, langzaam, daar waar het kon en staat nu sterker dan ooit. Zonnebloem toont me de weg. Nu we op een kruispunt staan van de VZW, inspireert ze me om nog meer de kant van de zon te kiezen en mee te gaan waar ze straalt. Niet meer vechten, maar vertrouwen op de natuur. Haar ondersteunen waar kan en samen groeien. De stroken combinatieteelt fruit/meerjarige groenten/eenjarigen en alles wat spontaan opkomt lijken wel kleine woudjes, vol leven, vol natuur. Heerlijk!

It's a wonderful world

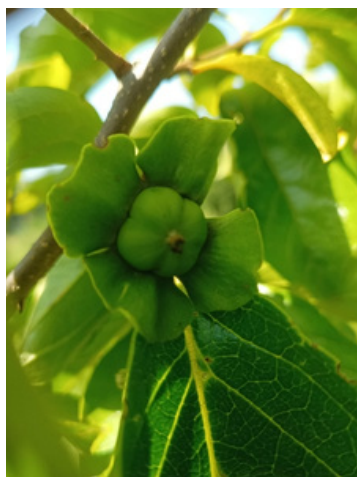
De stroken
combinatieteelt lijken wel
kleine woudjes vol leven,
vol natuur!

Juni is op het veld meestal geen periode van uitbundige oogst. Dat wordt het elk jaar echter wel meer en meer. Opnieuw dankzij zorg voor de bodem. De combinatieteelten werpen letterlijk hun vruchten af. Maar eigenlijk markeert juni, zomerzonnewende voor mij het moment dat het grootste werk achter de rug is. Tijd om te genieten, tot rust te komen terwijl alles groeit, bloeit en vruchten draagt. Met vertrouwen juli in stappen, klaar voor een prachtige oogst. En die zit er aan te komen: de courgettes hebben we al gezien. De kolen groeien, tja, als kool zeker 😊 De tomaten, zowel binnen als buiten, beginnen vruchten te vormen. De eerste snack tomaatjes in de serre beginnen zelfs al te blozen en buiten hebben we al mogen proeven van de eerste snack komkommertjes!

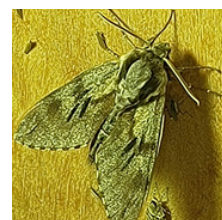
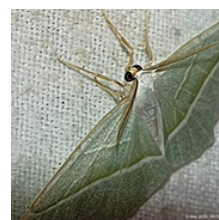
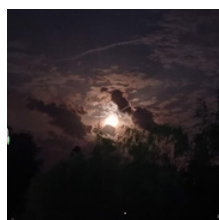

Elk jaar meer pracht, meer lekkers

Als toetje is het ook genieten van het fruit. De meeste bomen en struiken staan nog niet zo lang op het veld, dus de oogst is nog niet enorm. Maar vooral de appeltjes, pruimen en hazelnoten dragen elk jaar rijkelijker. En de eerste kaki's verschijnen ook! Elk jaar meer pracht, meer lekkers!

Het Hofse veld is meer dan enkel groenten en fruit. Het is natuur. En daar horen wij, de mens bij. Samen werken, genieten en verwonderd zijn. Eind mei stond er veel leuks op de agenda: een werkdag met mijn deelgevers van de natuuropleiding die ik vorig jaar gevolgd heb en waaruit zeer warme vriendschappen zijn gegroeid. Ze trotseerden de hitte en hielpen mee de pompoenen en maïsplantjes een plekje tussen het stro te geven en hielpen mee de winde in toom te krijgen. Op de middag genietend van een heerlijke pot-luck. Het was hartverwarmend, niet enkel door de zon, maar vooral door hun aanwezigheid. 's avonds trakteerden we onszelf op een avond vol verwondering. Net als vorig jaar werd een nachtvlinderaval uitgezet onder deskundige begeleiding van mijn vrienden van Natuurpunt. De opkomst van de nachtelijke bewoners van het veld was nog talrijker dan een jaar geleden. Alweer een bewijs dat de biodiversiteit in stijgende lijn zit! En wat een pracht. Begin augustus plannen we nog een avond. Hou zeker onze kalender in het oog op de website.

Als kers op de taart hielden we de laatste zondag van mei een open veld dag. Katrien zorgde voor lekkere groentenspreads met vers van het veld en we mochten heel wat geïnteresseerden ontvangen voor twee korte rondleidingen op het veld. Het is steeds fijn mensen te laten ervaren en met eigen ogen te laten zien hoe samenwerken met de natuur een prachtige rijkdom biedt.

**Samenwerken met de natuur
geeft prachtige rijkdom**

TUINTIPS

Rust

Zoals ik al eerder zei in deze nieuwsbrief is eind juni het grootste werk voorbij. Tijd om te rusten, genieten van het werk dat geleverd is. Genieten van hoe alles groeit en bloeit. Misschien hier en daar wat jonge zaailingen vrij van onkruid zetten en de bodem errond met mulch bedekken. Hoe meer je mulcht, hoe minder onkruid. Misschien moet je wat klimmers een handje helpen. De komkommers (ook die kan je best dieven, net als de tomaten), de staakbonen, al vinden die meestal zelf hun weg wel, zeker als ze aan de voet van zuster maïs mogen opgroeien. Elke dag zal er meer te oogsten zijn.

Zelf vertrek ik altijd de eerste week van juli op reis met mijn jongens. Veel valt er nog niet te oogsten, dus de ideale tijd om het veld even te laten voor wat het is, om daarna met opgeladen batterijen aan het oogstseizoen te beginnen! Ik wens iedereen een deugddoende zomer vol verfrissende warmte van alles en iedereen om je heen!

AGENDA

Voorlopig blijft de agenda even leeg. De batterijen dienen eerst opgeladen te worden. We doen ons best om in augustus en september opnieuw wat aan te bieden.

KOEN'S PEN EN DE HAND VAN KRIS

Een liefdesverklaring

Sinds mijn kinderjaren in de jaren '80 voel ik haar roep. Haar aantrekkingskracht.

Bij haar kom ik thuis.

Al hingen er de laatste jaren soms donkere wolken boven het veld. De neiging om weg te stappen.

Maar ze bleef me verwonderen met haar pracht. Met haar bestaan.

Elk jaar, elk seizoen wist ze me te verrassen, ook in de regen, in de storm.

Ze bracht me warme momenten, wonderbaarlijke ervaringen.

Misschien wou ik te veel en is het tijd om terug te keren tot de essentie.

Een stapje achteruit, vertragen, ademruimte, zorgen voor, zonder verwachtingen.

Gewoon zijn en genieten van wat is.

KEUKENTIPS

Verkwikkende noedelsoep

Vorige week was warm, heel warm, heet eigenlijk. Maar toch snakte mijn lichaam naar iets warmes en tegelijk fris. Het veld begon te barsten van fris groen. Dus dat was al snel beslist. En zoals ons moeke altijd zegt: "een soepje smaakt altijd". Noedelsoep it was. Met pittige gehaktballen. Ik heb er 3 dagen van kunnen genieten :)

Ingrediënten:

Gehakt voor gehaktballen en chapelure - je kan de gehaktballen ook vervangen door droogbonen.

Noedels

Olijfolie om in te bakken

Frisse groentjes uit je tuin: ga even rond en pluk waar je zin in hebt. De seizoenen zijn je leidraad. Alles wat tegelijk rijp is, kan je combineren. Probeer het maar eens dit jaar. Je zal snel genoeg inspiratie hebben.

Ik gebruikte peulen - tuinbonen, doperwten, sugarsnaps, peultjes -, worteltjes, ui, look, venkel, selder, prei, courgette en daikon.

Kruiden naar smaak - ik gebruikte salie, maar elk vers kruid is goed, ook kervel of koriander)

Bouillon

Peper en zout

Meng je gehakt met een ei, chapelure, look, sjalot en kruiden naar smaak (ik deed er wat chili kruiden bij, dat koelt af) en peper en zout. Rol er ballen van (ja ballen, geen kleine balletjes).

Liever geen vlees, zorg dan dat je droogbonen al op voorhand een dagje weekt en gaarkookt.

Bak de ballen op een heet vuur in wat olijfolie. Als ze goud beginnen kleuren, doe je een voor een de groenten erbij. In volgorde van nodige gaartijd.

De tuinbonen dopte ik en blancheerde ze kort. Sommige heb ik nog van hun vliesje ontdaan, maar eigenlijk hoefde dat niet.

Laat het geheel even stoven en voeg dan bouillon en water toe. Als alles kookt, voeg dan de noedels toe.

Breng verder op smaak met je kruiden en desnoods wat extra bouillon of peper/zout. Dien op als de noedels gaar zijn.

Smakelijk!

DANK

In the picture uit dank:

Bo-Vera-August

Voedselbossen & tuinen

Undra

Cera

Gruunrant

Kris Van de Mieroop
Zaaltje Gelmen

